

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 4 december 2001

Nr 1108—1115

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1108	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Malta för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst	3161
1109	Lag om ändring av 9 § lagen om statsbudgeten	3162
1110	Lag om ändring av 9 § lagen om statens långivning samt statsborgen och statsgaranti	3163
1111	Lag om ändring av 1 § lagen om uppbörd i ett för allt av vissa fordringar	3164
1112	Lag om ändring av 5 § lagen om vissa räntestödslån av kreditanstalters medel	3165
1113	Lag om ändring av sysselsättningslagen	3166
1114	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning	3167
1115	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om livsmedelshygienisk kompetens som skall krävas av personer som arbetar i livsmedelslokaler och om testning av kompetensen (hygienkompetensförordningen)	3169

Nr 1108

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Malta för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Rom den 30 oktober 2000 mellan Republiken Finland och Malta ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

RP 99/2001
FiUB 19/2001
RSv 132/2001

Nr 1109

L a g

om ändring av 9 § lagen om statsbudgeten

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988) 9 § 2 mom. som följer:

9 §

Dispositionsplanerna

ändamålen och anslagen under momenten, på det sätt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Om inte något annat följer av den motivering till statsbudgeten som avses i 8 §, kan de belopp som anges i dispositionsplanerna överskridas inom ramen för de i dem angivna

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1110

L a g

om ändring av 9 § lagen om statens långivning samt statsborgen och statsgaranti

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 maj 1988 om statens långivning samt statsborgen och statsgaranti (449/1988) 9 § som följer:

9 §

Uppbörd av mindre lånebetalningar

Ränta, dröjsmålsränta eller annan prestation som underskrider ett belopp som fastställs genom förordning av statsrådet kan uppbäras följande förfallodag eller också

beträffande den sista låneraten särskilt lämnas
ouppburen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1111

L a g

om ändring av 1 § lagen om uppbörd i ett för allt av vissa fordringar

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1966 om uppbörd i ett för allt av vissa fordringar (682/1966)
1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 997/1991, som följer:

1 §

Utan hinder av vad som annars bestäms eller vad som är överenskommet skall lån, som beviljats av staten eller av en fond som förvaltas av staten, samt annan fordran som staten eller en sådan fond har, i sin helhet betalas på en gång vid närmast följande uppbörd, om det obetalda kapitalet är högst 336 euro. Är det obetalda kapitalet större än

336 euro men högst 672 euro, skall det betalas vid de två följande uppbörderna i lika stora poster, och är det högst 1 000 euro vid de tre följande uppbörderna i lika stora poster.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1112

L a g**om ändring av 5 § lagen om vissa räntestödslån av kreditanstalters medel**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1977 om vissa räntestödslån av kreditanstalters medel (1015/1977) 5 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1308/1994, som följer:

5 §

— — — — —
Lån godkänns som räntestödslån och räntegottgörelse betalas av ett ministerium eller ett ämbetsverk, en inrättning eller någon annan statlig myndighet som har behörighet i saken. Ministeriet kan också bemyndiga ett ämbetsverk, en inrättning eller en myndighet

— — — — —
som lyder under ministeriet att godkänna ett lån som räntestödslån eller att betala räntegottgörelse. Betalningen av räntegottgörelse kan också åläggas Statskontoret.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1113

L a g

om ändring av sysselsättningslagen

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sysselsättningslagen av den 13 mars 1987 (275/1987) 4 och 11 §, sådana de lyder
i lag 1696/1992, samt
ändras 9 och 12 §, av dessa 9 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1733/1991, som följer:

9 §

Konjunkturväxlingar

Staten, kommunerna och samkommunerna
skall se till att av dem finansierade investeringar samt den användning av arbetskraften
som dessa förutsätter tidsbestäms på ett sätt
som utjämnar konjunkturväxlingar.

investeringar beviljas av anslag i statsbudgeten skall sysselsättningsaspekterna och en
balanserad regional utveckling beaktas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

12 §

Sysselsättningen och statsunderstöd

När lån, understöd eller räntestöd för

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 1114

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning**

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *ändras* i förordningen den 5 oktober 1990 om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (912/1990) 23 § 1 mom., 25, 26 och 28 § samt 29 § 2 mom., av dem 23 § 1 mom. och 26 § sådana de lyder i förordning 1480/1992 samt 25 och 28 § och 29 § 2 mom. sådana de lyder i förordning 1249/2000, som följer:

23 §

Fastställande av förskott

Folkpensionsanstalten skall årligen senast den 15 november för fastställande av förskotten tillstålla arbetsministeriet uppgifter enligt uppskattning om de grundstöd, barnförhöjningar och ersättningar för uppehälle som avses i 30 § 1 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och som staten skall svara för följande år.

25 §

Utredningar om de studiesociala förmånerna

För varje kalendermånad och hela det dittillsvarande finansåret skall folkpensionsanstalten före utgången av följande månad till arbetsministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet lämna en utredning om de studiesociala förmåner som den har betalt.

Av utredningen skall framgå

1) utbetalt grundstöd jämte barnförhöjningar,

2) utbetalda ersättningar för uppehälle enligt 17 § 1 och 2 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning,

3) utbetalda ersättningar enligt 17 § i denna förordning samt 17 § 3 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

Av utredningen skall dessutom framgå de förmåner enligt 2 mom. 2 och 3 punkten som har betalats till personer som får grundstöd och de som har betalats till personer som får arbetsmarknadsstöd.

26 §

Fastställande av den slutliga statliga finansieringen

I samband med folkpensionsanstaltens bokslut skall årligen fastställas det belopp som staten i enlighet med 30 § 1 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning bör ha betalt i grundstöd, barnförhöjningar och ersättningar för uppehälle under räkenskapsåret. Skillnaden mellan utbetalda förskott och det fastställda beloppet beaktas i förskottet för augusti efter det bokslutet fastställts.

28 §

Utredningar om de studiesociala förmånerna

För varje kalendermånad och hela det dittillsvarande finansåret skall arbetslöshetskassan före utgången av följande månad till arbetsministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet lämna en utredning om de studiesociala förmåner som den har betalt.

Av utredningen skall framgå

1) utbetalda utbildningsstöd så att grunddel jämte barnförhöjningar och förtjänstdel framgår,

2) utbetalda ersättningar för uppehälle enligt 17 § 1 och 2 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning,

3) utbetalda ersättningar enligt 17 § i denna förordning samt 17 § 3 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

29 §

Ansökan om finansiering

— — — — —
Till ansökan skall fogas

1) uppgifter om kassans medlemsantal vid ingången och utgången av året,

Helsingfors den 29 november 2001

2) en förteckning av vilken framgår beloppet av den grunddel som utbetalts under det gångna kalenderåret jämte barnförhöjningar, förtjänstdelen, ersättningar för uppehälle enligt 17 § 1 och 2 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning samt ersättningar enligt 17 § i denna förordning samt 17 § 3 mom. lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning,

3) kassans styrelses verksamhetsberättelse och bokslut samt revisorernas revisionsberättelse jämte utlåtanden.

—
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter för vidtas innan förordningen träder i kraft.

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1115

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om livsmedelshygienisk kompetens som skall krävas av personer som arbetar i livsmedelslokaler och om testning av kompetensen (*hygienkompetensförordningen*)**

Given i Helsingfors den 23 november 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 40 § hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994), sådant detta lagrum lyder i lag 691/2001:

1 §

Syfte

Denna förordning innehåller bestämmelser om den livsmedelshygieniska kompetens som skall krävas av personer som arbetar i livsmedelslokaler och som där hanterar sådana livsmedel som lätt blir förskämda. I förordningen bestäms dessutom om testning av kompetensen, kompetensintyg, kompetenstestarnas behörighet och uppgifter samt om Livsmedelsverkets rätt att utfärda närmare bestämmelser.

2 §

Livsmedelshygienisk kompetens

Verksamhetsidkaren skall försäkra sig om att den som arbetar i en livsmedelslokal och hanterar sådana livsmedel som lätt blir förskämda har tillräckliga baskunskaper i mikrobiologi, matförgiftningar, hygieniska arbetsmetoder, personlig hygien, renhållning, egenkontroll och lagstiftning som anknyter till livsmedelshygien för att klara av sina uppgifter. Den livsmedelshygieniska kompetensens sakområden definieras närmare i bilaga 1.

Verksamhetsidkaren skall som en del av egenkontrollen föra bok över den livsmedelshygieniska kompetensen hos personer som arbetar i livsmedelslokalen och på begäran förete kommunala hälsoskyddsmyndigheten eller den myndighet som utövar tillsyn över anstalten enligt lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) dessa uppgifter.

3 §

Påvisande av livsmedelshygienisk kompetens

Verksamhetsidkaren skall försäkra sig om att den som arbetar i livsmedelslokalen och hanterar sådana livsmedel som saknar förpackningar och lätt blir förskämda har ett sådant kompetensintyg som avses i 4 §. En person som har arbetat i uppgifter som förutsätter hantering av sådana livsmedel som saknar förpackningar och lätt blir förskämda i en eller flera livsmedelslokaler under minst tre månaders tid skall ha kompetensintyg.

Även en verksamhetsidkare som i sin egen livsmedelslokal hanterar sådana livsmedel som saknar förpackning och lätt blir förskämda skall ha intyg.

En person som arbetar i en livsmedelslokal endast

1) i kassan,
2) med att servera färdiga portioner,
3) som fånge enligt 3 kap. 5 § lagen om verkställighet av straff (39/1889),

4) i beväringstjänst eller vapenfri tjänst enligt värnpliktslagen (452/1950), i militärtjänst enligt lagen om frivillig militärtjänst för kvinnor (194/1995), som civiltjänstgörare enligt civiltjänstlagen (1723/1991), eller

5) som klient enligt lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000) i arbetsverksamhet enligt lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977) och i skyddat arbete enligt lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/1987)

behöver dock inte ha kompetensintyg.

4 §

Kompetensintyg

Kompetenstestaren medger ett kompetensintyg enligt en av Livsmedelsverket fastställd mall till den som med godkänt betyg har genomgått kompetenstestet eller genomgått en därmed jämförbar utbildning enligt bilaga 2 punkt 2.

Som kompetensintyg anses även ett examensintyg över en sådan examen som nämns i bilaga 2 punkt 1 eller ett utdrag ur studieregistret över studier som leder till en sådan examen, av vilket framgår att personen har avlagt studier enligt hygienkompetenskrav.

Kompetenstestaren kan på begäran medge ett kompetensintyg enligt den mall som Livsmedelsverket fastställt åt en sådan person som avses i 2 mom.

5 §

Kompetenstest

Avsikten med kompetenstestet är att uppskatta personens livsmedelshygieniska baskunskaper inom de sakområden som nämns i bilaga 1.

Frågorna i kompetenstestet utarbetas av Livsmedelsverket.

Kompetenstestet är skriftligt. Livsmedelsverket kan i enskilda fall bevilja kompe-

tenstestaren rätt att anordna ett muntligt test, om deltagande i det skriftliga testet föranleder orimliga svårigheter för den som skall testas.

Livsmedelsverket svarar för upprätthållandet och utvecklandet av kompetenstesten.

6 §

Kompetenstestare

Livsmedelsverket för en förteckning över kompetenstestarna.

I förteckningen antecknas på ansökan en person som

1) fyller de behörighetskrav som nämns i 43 § 1 eller 2 mom. hälsoskyddsförordningen (1280/1994),

2) har examen i eller behärskar ämnet så att han eller hon är behörig för en tjänst eller befattning som lektor eller lärare vilken anknyter till livsmedelshygien vid en högskola eller vid en läroanstalt som hör till Utbildningsstyrelsens verksamhetsområde, eller

3) genom att genomgå det test som avses i 5 § och förete övriga utredningar kan påvisa att han eller hon är kapabel att sköta testaruppgifterna.

I ansökan skall även redogöras för hur kompetenstestaren ämnar uppfylla förpliktelserna enligt 7 och 8 § i denna förordning.

Anteckningen i förteckningen gäller i tre år. Livsmedelsverket förnyar anteckningen om sökanden har upprätthållit sina kunskaper genom att ta emot kompetenstest.

Livsmedelsverket kan ta bort anteckningen även under loppet av den angivna tiden, om kompetenstestarens verksamhet i enlighet med denna förordning uppvisar avsevärda missförhållanden.

I övrigt tillämpas på förteckningen vad som bestäms i personuppgiftslagen (523/1999) eller med stöd av den.

7 §

Anordnande av kompetenstest

Kompetenstestaren har rätt att anordna kompetenstest.

Kompetenstestaren skall till sitt förfogande ha en sådan lokal och sådan utrustning som

förutsätts för ett ändamålsenligt anordnande av testet och tillräcklig personal med tanke på övervakningen av testet.

8 §

Kompetenstestarens skyldigheter

Kompetenstestaren skall

1) anordna kompetenstesten och informera om dem,

2) medge kompetensintyg i enlighet med vad som bestäms i 4 §, och

3) tillställa Livsmedelsverket behövliga uppgifter om de personer som deltagit i testen och om de beviljade kompetensintygen.

För övervakningen av anordnandet av testen skall kompetenstestaren dessutom

1) meddela Livsmedelsverket väsentliga ändringar som skett i de förutsättningar som nämns i 7 § 2 mom., och

2) när Livsmedelsverket eller en person som deltagit i testet så kräver tillställa Livsmedelsverket testprestationen för kontrollbedömning.

9 §

Närmare bestämmelser

Livsmedelsverket kan utfärda närmare bestämmelser om

Helsingfors den 23 november 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

1) språk utöver de inhemska som kan användas vid kompetenstest,

2) grunderna för kompetenstestet och uppgörandet av dem,

3) ett godkänt genomgående av kompetenstest,

4) kompetensintygets innehåll,

5) examina och därmed jämförbara utbildningar som avses i bilaga 2 till denna förordning, och

6) övriga utredningar som avses i 6 § 2 mom. punkt 3.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Förordningens 3 § tillämpas dock först den 1 januari 2003. Den som arbetar i en livsmedelslokal när förordningen träder i kraft och som inte uppfyller kraven på livsmedelshygienisk kompetens i denna förordning skall skaffa ett sådant kompetensintyg som avses i denna förordning före den 1 januari 2005.

Före denna förordnings ikraftträdande kan Livsmedelsverket börja föra sådana förteckningar över kompetenstestare som avses i 7 §.

Överinspektör Veli-Mikko Niemi

KRAV PÅ HYGIENKOMPETENS HOS PERSONER SOM ARBETAR I LIVSMEDELSLOKALER

1. Baskunskaper i mikrobiologi och förorening av livsmedel (kontaminering)

Personen vet

- vad mikrober är och var sådana förekommer
- vilka skador mikrober kan förorsaka i arbete med livsmedel
- hur mikrober kan utnyttjas vid tillverkningen av livsmedel
- hur man kan inverka på mikrober med hjälp av temperatur, surhet, fuktighet, syre och livsmedlets sammansättning
- hur ett livsmedel kan förorenas kemiskt eller fysikaliskt
- vad avses med förskämbara och lättförskämbara livsmedel

2. Matförgiftningar, hygieniska arbetsmetoder

Personen känner till de riskfaktorer som anknyter till matförgiftningar och kan i sitt arbete förebygga matförgiftningar.

Personen kan

- hantera och förvara råvaror, halvfabrikat och färdiga produkter på rätt sätt
- tillverka, upphetta och kyla ner livsmedel på rätt sätt
- hantera livsmedel så att risken för att de efterkontamineras är så liten som möjligt

3. Personlig hygien

Personen kan

- klä sig på det sätt som arbetet med livsmedel förutsätter
- sköta sin personliga hygien så att varken livsmedlen eller ytorna som har kontakt med livsmedlen förorenas
- gå till väga enligt hygienbestämmelserna för arbete med livsmedel i lagstiftningen

4. Renhållning

Personen förstår betydelsen av renhållning och avfallshantering i arbete med livsmedel. Han eller hon följer arbetsplatsens städplan och kan uppskatta om rengöringsåtgärderna är tillräckliga.

5. Egenkontroll

Personen förstår principen för egenkontroll och egenkontrollens betydelse samt kan genomföra egenkontroll i sitt eget arbete.

Personen kan identifiera och avvärja livsmedelshygieniska risker i sitt arbete.

6. Lagstiftning, myndigheter

Personen vet

- vad livsmedelshygien är och varför hygienkompetens behövs
- vilka allmänna krav lagstiftningen ställer på hanteringen av livsmedel och vilka myndigheter som svarar för livsmedelstillsynen
- Hälsoskyddslagen (763/1994), särskilt kapitlen 1-2, 4-6 och 8.
- Hälsoskyddsförordningen (1280/1994), särskilt kapitlen 2-4 och 6.
- Livsmedelslagen (361/1995): tillämpningsområde (1-3 §), egen kontroll (8 §)
- Lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996): tillämpningsområde och kapitlen 4-6.

*Bilaga 2***EXAMINA I VILKA BASKUNSKAPER I LIVSMEDELSHYGIEN INGÅR OCH UTBILDNING SOM KAN LIKSTÄLLAS MED DEM****1. Examina i vilka baskunskaper i livsmedelshygien ingår**

Följande grund-, yrkes- eller specialexamina inom livsmedelsbranschen, turism-, kosthålls- och ekonomibranschen eller handel och administration som avlagts efter den 1 januari 1995:

Livsmedelsbranschen*Yrkesinriktade grundexamina*

grundexamen inom livsmedelsbranschen

- livsmedelstillverkare
- bagare-konditor
- charkuterist
- mejerist

Yrkesexamina

yrkesexamen för yrkeskonditor
yrkesexamen för yrkesbagare
yrkesexamen för livsmedelsförädlare
yrkesexamen inom livsmedelsindustrin
yrkesexamen för konditor
yrkesexamen inom bageriindustrin
yrkesexamen för bagare
yrkesexamen för köttförädlare
yrkesexamen inom köttindustrin
yrkesexamen för mjölkförädlare
yrkesexamen inom mejeriindustrin

Specialyrkesexamina

specialyrkesexamen för livsmedelsteknik
specialyrkesexamen för konditormästare
specialyrkesexamen för bagarmästare

Turism-, kosthålls- och ekonomibranschen*Yrkesinriktade grundexamina*

grundexamen inom cateringbranschen

- serviceansvarig
- kock i storhushåll

grundexamen inom hotell- och restaurangbranschen

- receptionist
- restaurangkock
- servitör

grundexamen inom hotell-, restaurang- och storhushållsbranschen
grundexamen inom huslig ekonomi och rengöringsservice

grundexamen i huslig ekonomi och konsumentsservice

- företagare i huslig ekonomi
- produktrådgivare

grundexamen inom försäljning och kundbetjäning
grundexamen inom matservice

Yrkesexamina

yrkesexamen för kock
yrkesexamen för restaurangkock
yrkesexamen för kock i storhushåll

Specialyrkesexamina

specialyrkesexamen för dietkock
specialyrkesexamen för föreståndare inom hotell-, restaurang- och storhushållsbranschen

Handel och administration

Yrkesexamina

yrkesexamen i försäljning
- inriktningsalternativet konsumentförsäljning (såvitt platsen för yrkesprovet är en livsmedelsbutik)

Specialyrkesexamina

specialyrkesexamen för matmästare

2. Jämförbar utbildning

2.1 Yrkesutbildning på andra stadiet, läroanstalten och yrkesutbildningen på högre nivå

En person som efter den 1 januari 1995 har avlagt en examen eller genomgått en utbildning vars innehåll och omfattning till den del som gäller livsmedelshygien motsvarar någon av examina i punkt 1 kan få intyg över hygienkompetens utan särskilt test genom att förete kompetenstestaren ett intyg över utbildningen eller ett utdrag ur studieregistret.

Som jämförbar utbildning anses en utbildning vars omfattning är minst 20 studieveckor eller 800 timmar och som syftar till att studeranden skall behärska arbetsuppgifter som kräver hantering av livsmedel.

Som jämförbar utbildning anses också separata kurser eller delar av utbildningsprogram i vilka har ingått minst 1 studievecka eller 40 timmar undervisning i livsmedelshygien.

Utbildningsstyrelsen ger vid behov utlåtande om varje enskilt fall.

2.2 Högskolenivå

En person som har avlagt studier i vilka ingår minst 1 studievecka eller 40 timmar undervisning i livsmedelshygien som en del av högskoleexamen kan få kompetensintyg utan särskilt test genom att förete kompetenstestaren ett intyg över utbildningen eller ett utdrag ur studieregistret.

Den yrkeshögskola eller det universitet som har tagit emot studieprestationen ger vid behov utlåtande om varje enskilt fall.